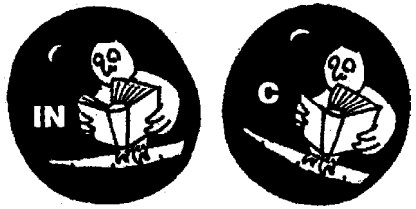

AKÚ KNIHU ČÍTA SOVA?

Z obrázkov skúste uhádnuť názov knihy podľa toho, koľko strán už sova v knihe obrátila. Podľa počtu obrátených strán zoraďte obrázky a z písmeniek na obrázkoch zistíte názov knihy.

UHÁDNETE?

Leto jej vládu odovzdá
a ona farebné lístie do sveta
posiela. /ňesej/

Aký túlavý poštár roznáša
listy, ktoré jeseň zafarbí?
/roteiv/

V lete som chlapec zelený,
na jeseň chlapík tvrdý,
hnedý. /hcero/

Vytiahni ma zo zeme, už
som mocná, veľká, za listy
ma chyť a ťahaj, ak máš
veľa síl. /aper/

V kríčku červené paničky sa
smejú, potom ich na chutný
čajík oberú. /ykpíš/

8 smerovka

Prasiatko, prečo toľko plačeš?
Lebo mi všetci hovoria...
(pokračovanie vznikne v tajničke vyškrtaním uvedených výrazov)

L	I	E	S	E	K	P	O	L	I	C	A
A	Ž	A	B	U	R	B	O	N	E	E	M
K	L	A	S	I	C	K	É	V	Ľ	M	A
I	O	L	J	A	A	H	O	L	B	O	J
P	A	O	M	D	R	L	Á	S	K	A	V
E	A	K	V	O	D	A	L	H	S	L	A
M	A	Š	Z	H	A	B	Ú	L	O	H	Y
J	O	N	S	O	R	K	E	H	E	R	E
S	O	V	I	P	Y	A	Y	Ň	H	A	A

SUCHÁ HORA
HLADOVKA
LIESEK
ŠKOLA
EPIKA
VOĽNO
HRY
POHODA
LÁSKA
DARY
JASLE
POLICA
KROSNO
JAMA
LOVEC
LABKA
VLOHY
HROZNO
OBLOHA
OBRUBA

Príspevky korigovali a odborne asistovali: p. uč. Gazdíková, p. uč. Šprláková
Graficky spracoval: p. uč. Žuffa, p. uč. Dulka
Pre vnútornú potrebu.

Naše očko

základnej školy v Hladovke

ROČNÍK 8 ČÍSLO 1 15. 12. 2001

- *práce našich žiakov*
- *relax*
- *poučenie*
- *zábava*
- *súťaže*

Funguje to aj inak...

L.Šimaľa po hod.Výtv.výchovy

Viete povedať, čo prežíva človek, ktorý má na tvári úsmev? Myslím, že áno. Každý uhádne, že ten, kto sa usmieva, má dobrú náladu. To, čo prežívame vo vnútri, sa prejavuje navonok. Keď sa tešíme, radosť sa ukazuje usmiatou tvárou a naopak naše nepríjemnosti sa odzrkadľujú na smutnej tvári.

Funguje to však aj opačne, a to keď sme smutní a snažíme sa o úsmev, tento úsmev začne pomaly odháňať smútok z nášho vnútra.

Istí ľudia vyskúšali jednu vec: Skupine žiakov dali držať perá do úst tak, aby ich držali pozdĺž v zuboch, čím sa im ústa rozšírili ako v úsmeve. Iná skupina musela držať perá priamo a iba perami, čím sa ich tvár zvraštila následkom tlačenia pier. (Vyskúšajte to.) Takto obom skupinám premietli na videu rozprávku. Viete, čo stalo? Keď sa žiakov pýtali, ako sa im páčila premietnutá rozprávka, tím, čo držali perá v zuboch, sa páčila oveľa viacej, ako tým, ktorí ich mali celý čas v perách. Ich hodnotenie rozprávky ovplyvnilo, či sa počas premietania rozprávky mračili alebo usmievali.

Celkom zaujímavé, nie? Možno nám toto napadne vtedy, keď budeme smutní, pokúsime sa o úsmev a veci začneme vidieť krajšie...

J. Žuffa

Chránime životné prostredie

Recyklácia?

Čo to vlastne je? Je dobré recyklovať papier, sklo, plasty, kovy? Ja si myslím, že je to správne. Veď koľko dreva, stromov sa vyrúbe iba preto, že väčšina z nás si zvykne pri rannej káve prečítať noviny? Položme si teda otázku, prečo nešetriť lesy, keď sa to dá?

Keby sa každé noviny zrecyklovali, tak by sa možno na našej planéte prestali vyrubovať stromy o polovicu. Bolo by zdravšie ovzdušie, menej narušená krajina a určite aj oveľa viacej zachránených prírodných rezervácií.

Čo však s fľašami, ktoré nie sú vratné? Čo myslíte, čo s nimi robí väčšina ľudí? Jednoducho ich vyhodia niekde na smetisko alebo do potoka. V týchto fľašiach môžu byť často rôzne chemikálie, ktoré sú pre mnohé živé organizmy škodlivé.

A riešenie?

Je jednoduché! V každej dedine, a to nehovorím o mestách, by mali byť dostupné nádoby na použité sklo alebo plasty. Pravidelne by sa tento odpad odvážal do tovární, kde by sa z neho vyrábali nové fľaše alebo niečo iné, čokoľvek, čo človek potrebuje.

Preto, recyklujme!

I. Hutlasová 9. A

Perličky *zo školských lavíc*

- Mám herecký patent.

- Na tvári mám oči farby hnedej.

- Na nahrávanie by som sa hodil ako komisár alebo detektív, pretože používam rozum a nie brucho.

- Som štíhlej, malej povahy.

- Na hlave mal smiešny kolbojský klobúk.

Veselo v *školských laviciach*

Mamička vyčíta synovi:
-Janko, pani učiteľka sa na teba zasa sťažovala!
-To nie je možné! Veď už päť dní som nebol v škole...

Otecko sa zveruje svojmu synovi:
-Najkrajším darčekom k mojim narodeninám by bolo, keby si priniesol pekné vysvedčenie!
Chlapček odpovedá:
-Je mi ľúto, oci. Už som ti kúpil ponožky...

Mamička sa pýta malého Dušanka:
-Ako sa ti páči v škole?
-Vôbec sa mi tam nepáči!
-Naozaj? A prečo?
-Lebo úlohy riešime my, a výplatu dostáva pán učiteľ!

Učiteľ sa pýta Janka na matematike:
-Maš brata?
-Áno pán učiteľ.
-Ak má tvoj brat päť áut a ty mu dve vezmeš, aký bude výsledok?
-Jój, zmláti ma!

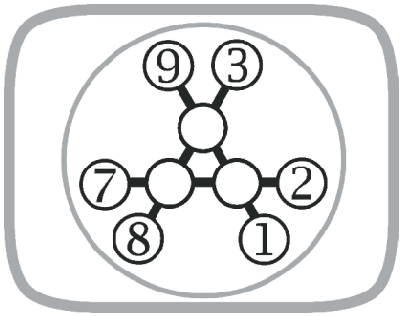

OKIENKO MATEMATIKY

Doplňte do prázdnych okienok také čísla, aby súčet čísel na kažej čiare bol 20.

OKIENKO ZEMEPISU

Spojte šípkami mestá a rieky

Nitra	**Váh**
Piešťany	**Topľa**
Bardejov	**Dunaj**
Bratislava	**Nitra**

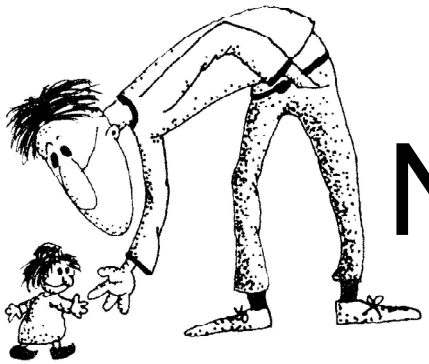

Naj

vyšší človek: Američan Robert Wadlov, meral 272 cm, zomrel r. 1940

nižší človek: Holanďanka Pauline Mustersová, merala 59 cm, zomrela r. 1895

Mnohí z vás denne používajú okuliare. Tento zdanlivo jednoduchý, ale mimoriadne užitočný vynález priviedol na svet florentský učenec Salvino Degli Armati, ktorý si s jeho pomocou chcel „vylepšiť“ vlastnú ďalekozrakosť.
Viete kedy to bolo?
A/ okolo roku 1280 n.l.
B/ okolo roku 1480 n.l.
C/ okolo roku 1680 n.l.

K V Í Z

Neoddeliteľnou súčasťou nášho života je koleso. Tento skvelý vynález pochádza z Mezopotámie, krajiny medzi riekami Eufrat a Tigris /dnešný Irak/.
Viete, kedy ho vynašli?
A/ 5 000 rokov pred n.l.
B/ 3 500 rokov pred n.l.
C/ 2000 rokov pred n.l.

Viete že:

- Asi pred šiestimi miliónmi rokov záhadným spôsobom zmizli z povrchu zeme obrovské jaštery, ktoré nazývame dinosaury. Jediné exempláre, ktoré môžeme vidieť na vlastné oči ešte dnes, sú v múzeu... ako kostry. Napriek tomu sa zdá, že vedci sú zajedno v jednej veci: Existujú zvieratá, ktoré žijú dnes a sú príbuzné s dinosaurami: vtáky. Áno, rozumeli ste dobre! Vtáky totiž pochádzajú z archeopteryxov a tí zasa z obrovských jašterov. Archeopteryx, zvláštne spojenie vtáka a dinosaura, mal krídla (avšak lietať s nimi nevedel) a perie ako dnes hydina. Žil pred 130 až 160 miliónmi rokov. Koľko času len uplynulo odvtedy, od toho komicky vyzerajúceho zvieraťa po vrabca, ktorý, ako všetci jeho operení kamaráti, je potomkom tých, čo žili na zemi ešte prv, ako na ňu vstúpila ľudská noha.

- Kohútik vodokvapkavý je chránený, hoci nie je zviera? Vyzerá ako kohútik normálny, ale na rozdiel od neho sa vyznačuje vodokvapkavosťou aj v stave „vypnutia“, hoci má tesnenie v poriadku. Spoznáte ho bleskovo podľa zvuku „kvap, kvap“. Kde sa vyskytuje? Najčastejšie v domácnostiach s nedbanlivými deťmi a dospelákmi. A jeho úžitok? Kohútik vodokvapkavý sa využíva na nácvyk zbystrenia sluchu. Nedbanlivosťou postihnutého člena rodiny nenápadne umiestnime do blízkosti „kvap, kvap“ a celkom tichúčko mu pustíme jeho obľúbenú skladbu. Pre kvapotanie ju nebude počuť. Priskočí ku kohútiku, poriadne - nie halabala - ho zatiahne. A je to! Nácvik vykonávame dovtedy, kým poriadne zatiahnutý kohútik nebude samozrejmosťou. Časom za usporené peniaze za vodu, môže náš, už nie nedbanlivý člen, dostať i novú hudobnú kazetu.

Z listov Ježiškovi...

Drahý Ježiško, ja ťa mám rád. Prečo má týždeň sedem dní? Prečo je deň krátky a noc dlhá.

Pekný Ježiš, ty si taký dobrý, ďakujem ti, že som sa narodil zdravý. Prosím ťa, daj, aby celá naša rodina bola zdravá, aj malý Gregor. A ešte mám jedno želanie, aby som bol miništrant. Tvoj priateľ Kamil.

Ježiš, urob niečo, aby náš oco nebol taký zábudlivý a aby nám kúpil benzín do babety, lebo ho nemáme ani do bandasky. A tú čo mal sme mu minuli.

Milý Ježiško, chcel by som, aby si býval stále u nás, aby som ťa videl a mohol si s tebou porečniť. Rád by som si s tebou zahral hokej, ani šachy by neboli zlé. S tebou by som sa iste nehádal, pretože ty neklameš. Ježiško, ty si taký mocný, mohol by si zariadiť, aby na svete neboli vojny, aby každé dieťa malo otecka a mamičku, mali čo jesť a kde spať.

žiaci 4. roč.

Ako som prišiel *k jazve*

Stalo sa to v jeden sychravý septembrový deň. Boli sme pozvaní na požiarnickú súťaž do Trstenej. Na tento výjazd sme sa pripravovali niekoľko dní a teraz pred zbrojnicou v uniformách sme dostali organizačné pokyny od veliteľa a vyrazili sme. Súťaž sa skladala z viacerých častí. V každej disciplíne sme obsadili prvé miesto, hoci aj s rozdielom niekoľkých sekúnd. Čo sa nám však nepodarilo zvládnuť a kde sme stratili najviac bodov, bol útok. Kto sa v tom čo len trošku vyzná, bude vedieť o čom rozprávam. Vyhodilo nám totiž hadicu z rozdeľovača. Vysotil ju tlak vody a ja som si to odskákal. Stál som v tesnej blízkosti, keď sa to stalo a zasiahla ma do ruky. Preťala mi kožu a z mojej ruky začala tiecť krv, ako keby ma niekto porezal. Všetci hneď stíchli, pribehli ku mne a keď videli, že je to vážnejšie poranenie, zaviazali mi ruku nad ranou, aby zastavili krv a išli sme na pohotovosť.
Teraz po dlhšej dobe, už iba s úsmevom na túto príhodu spomínam. Druhé miesto bolo naše...

R. Greš 9. B

Ako vznikol názov obce Hladovka

Stalo sa to dávno ešte keď boli zimy také tuhé ako špiritus a potoky čisté ako minerálna voda Bonaqua. V jednu zimu, keď už všetkým dochádzali zásoby, vybral sa jeden človek do lesa po drevo. Ako tak hľadal dobré drevo na palivo, zablúdil. Bol už veľmi hladný, smädný i premrznutý. Po čase prišiel k čistine, cez ktorú tiekol potok. Napil sa a zistil, kde sa nachádza. Rýchlo zobral drevo a utekal domov. O pár rokov sa na tú istú čistinu vrátil so svojou ženou postavil si dom a netrvalo dlho narodili sa im deti. Tým deťom ďalšie deti a tak postupne vznikla celá dedina. Bolo ju treba pomenovať, ale nevedeli ako. Vtedy najstarší z nich povedal: „Pomenujme ju Hladovka, pretože môj pra, pra, pradedo, keď toto miesto poprvý krát uvidel bol veľmi hladný“. Pomenovali teda dedinu Hladovka a takto sa volá dodnes.

P. Šuvada 9. A

Suchá Hora

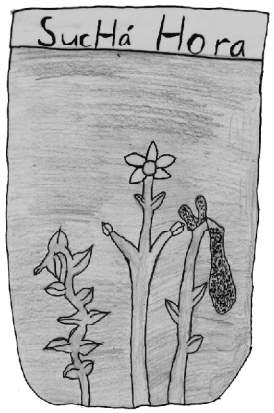

Bola raz jedna hora. Bola veľmi neúrodná, pretože v nej bolo strašne sucho. Vôbec tam nepršalo. Jeden odvážny mladý muž sa rozhodol, že tam aj so svojou ženou, dcérami a vnúčatami postavia usadlosť. Všetci sa im čudovali, ale oni chceli urobiť svetový rekord. Rozhodli sa, že celý rok tam budú žiť. Pomenovali toto miesto Suchá Hora a ostali tam do konca svojho života, pretože tam začalo už aj pršať. Pridali sa k nim ďalší a tak vznikla celá dedina, ktorá sa dodnes volá Suchá Hora.

K. Kalisová 9. A

Naša dedinôčka

V našej dedinôčke,
dobre sa nám žije,
slnko pekne hreje,
na deti sa smeje.

Keď slnko zasvieti,
zima preč odletí,
zlaté zrnká zem nám dá,
to je naša HLADOVKA.

Neodídem odtiaľ preč,
slávnym v obci zostať chcem.
Krásne je na svete,
všade, kde sa pozriem.

L. Šprlák, 3. roč.

Dedinka

Za horami pod Tatrami,
leží malá dedina.
Bývajú v nej dobrí ľudia
a tiež moja rodina.

Tá dedina meno má,
voláme ju Hladovka.
keď pôjdete do Poľska,
je to hlavná smerovka.

Uprostred sa kostol týči,
na ňom krásna veža.
Ponáhľam sa vždy tam,
keď z nej zvony zvonia.

M. Jaš, 3. roč..

Rodná dedina

Krásna si dedina moja rodná,
keď sa pozriem na tie naše polia.
Srdce mi poskočí ľahúčko,
keď husle zahrajú sladúčko.
Na tú rezkú nôtu. Gorali zahrajú
a hneď mi nôžky odzemok tancujú.

Ľ. Harmata, 3. roč.

Nad Hladovkou

Nad Hladovkou šarkan lieta,
spadne dolu a do mlieka.
Deti prišli a ho vzali,
z kopca nám s ním zamávali.

T. Kubica, 3. roč.

NAŠA POÉZIA

Šuhajíček

Išiel šuhaj po hore,
skotúľal sa tam-dole.
/:Cez ten jarok zelený,
zostal tam stáť drevený:/.

Prišla k nemu Anička,
buchla ho hneď do bruška.
/:Vyletel mu jeden zub
a za ním aj celý chrup:/

M. Šprláková 8. B

/hudba podľa piesne:
Išli dievky ľan trhať/